

peāltse ello sees ei se woi teistwist olla.
Sepārrast weib nis iggaiks sest futust
oppida, et se tōeste itka kohiiks tulleb,
kui allam üllemä wasto vanneb, kui ta
fannakuulmatta wannematte lässud ja
tahimist laidab ja tentab ja ilmaasjata
motab raske pātna, mis ta omnett
tānnini teinud ja mis wannast qiaast tem-
ma kohhus olnud. Ærgo olgo rummal
innimenne kohhe wilmis u kuma, mis
veit sed huikujad kūnelewad, kes agga
meiga rāhvast kūnawad ja wahhest
nubtlusse olla saatwad; Ærgo salligo u h-
jad rummalad mō ted, mis ei jummi mō-
telda, ja mittoford hopis moistusje was-
to on, ja Ærgo rōtko üeki wale, intiud,
mis läbbi rumala lāimesje meel agga
segga sefs läbbeb. Wahvest oponnemisseid
ja sortumisest tulleb itka ðnueto hingu.

2Bv

Wahhest tulleb se läbbi nālg pātte, wah-
hest mu hādda, ja ifla on seit wihhastust,
melehaigust ja furwastust ful üllemattel,
ful allamattel, pedda weel peālegi wi-
maks raske nubtlussega farristalise. En-
nam futusse wāart ja parrem se on, kui
innimenne ka ülekokkut ãrrakasinaab, kui
et ta furja tiggeda wastopannemissega
wūnist head kautab.

2.

Übhe rīffa mehhel olli üfs manna
firwo houe, ful manna wihil ehhitud,
agga siiski roāaga findel ja tuggew. Sa
furusse polest ei olnud tedda la ta, ja seit
to d ja sambrid piddasid soia. Agga ei
olnud niskerdud liistid, eaga tulivid
nuopvid, egga malitud ehk raiutuo kuid,
egga muud tühja ufkust kussagil nähha.

Gusfi